

Biblické příběhy

Stvoření světa

Ó, drazí posluchači, slyšte příběh, jenž nás zavede až na samý počátek všech věcí. Tak často je těžké pochopit ty věci, které nám unikají v překotném proudu času, a které přesahují naši chápavost. A jak složité je pochopit nesmírnou věčnost, která se rozprostírá od nekonečna do nekonečna. Proto náš příběh začíná na samém prahu toho okamžiku, kdy čas sám začal svůj neustálý tikot, a my můžeme nahlédnout do Božího stvořitelského díla, jenž omezení času nepoznává. A zazní to jednoduše:

Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi.

Země byla pustá a prázdná a nad propastnou tůňí byla tma. Ale nad vodami vznášel se duch Boží.

Protože dílo stvoření je tak velkolepé, nemůžeme jen tak říci „Ted!“ a okamžitě se setkat s hvězdným světem, Zemí, a vším, co ji tvoří a obývá. Právě proto, že toto dílo je tak majestátní, musíme použít prastarý symbol plnosti, kterým od samých počátků lidstva bylo číslo završení a požehnání, číslo sedm - číslo, které představuje dobro, úplnost a dokonalost.

Představte si, moji milí posluchači, kteří hledáte poznání, stvoření světa v sedmi dnech, sedmi dílčích částí, z nichž každá má svou vlastní symboliku a význam a dohromady tvoří dokonalý celek.

První den je ve znamení světla.

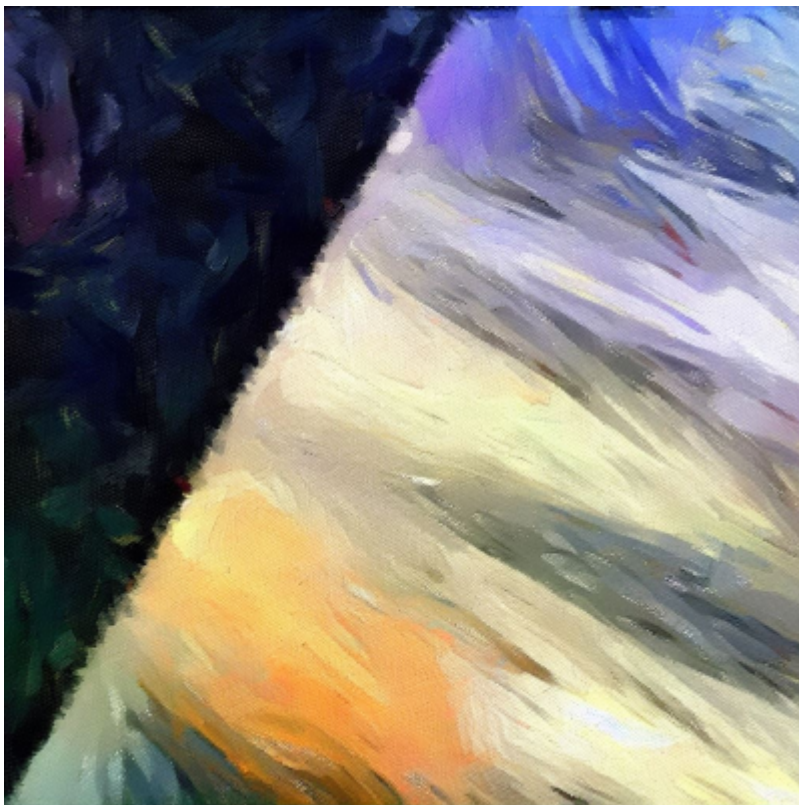
Budiž světlo!

Bůh promlouvá a tvoří světlo, které se stává zářící nadějí pro pustou, temnou a prázdnou Zemi. Moc Božího slova pronikla temnotou a rozptýlila ji do bezvýznamného stínu. Světlo, první dar, který Bůh

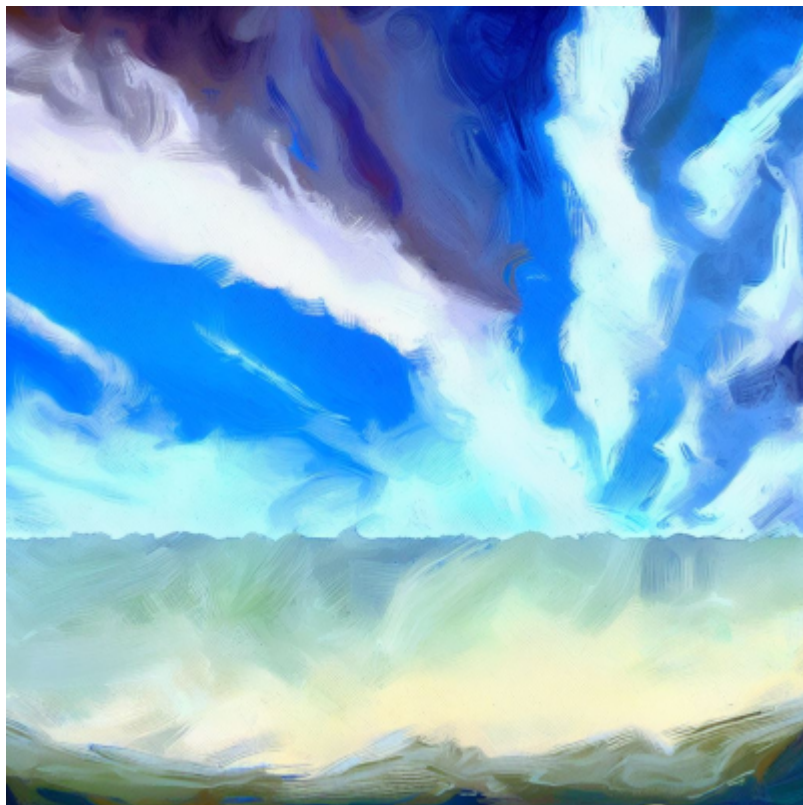
věnoval tomuto světu, neslo v sobě symbol pravdy a poznání, které mělo být odhaleno člověkem, a jeho světelný záblesk vyhnal tmu. Proč byste měli, drazí posluchači, toužit po temnotě? Proč byste se měli obávat toho, co představuje jen okamžik před Božím světlem? Radujte se, neboť tma, jež poskytuje útočiště démonům, nečistým silám a nepravostem, stejně jako nevědomosti, byla oddělena od světla a v jeho jasů upadá do zapomnění.

Bůh označil světlo jako den a tmu nazval nocí, neboť má nad ní úplnou moc - jen on má právo jí dát jméno, protože on je pánem nad temnotou a tma je plně pod jeho vládou. Cožpak není ohromující síla v tom, když něco pojmenujeme? Ten, kdo zná jméno, má moc.

A tak byla napsána první kapitola velkého příběhu, který se rozvíjí a pokračuje až do dnešního dne - příběhu, v němž se světlo střetává s temnotou. První den stvoření přináší ujištění, že světlo vždy temnotu prosvítí, zatímco temnota světlo nepohltní. Bůh viděl, že světlo je dobré.

Druhý den je ve znamení nebeské vznešenosti. Bůh vytvořil klenbu a nazval ji nebem: bude oddělovat vody pod klenbou od vod nad klenbou. V nesmírnosti oblohy se odráží Boží velikost a zároveň naši propojenost a bezprostřední dotek s Božím stvořením, i když před nebeskými dálkami můžeme mít pocit naší maličkosti.

Třetí den přináší pevnou půdu pod nohama - objevuje se pevnina ohraničená mořem. Bůh promluvil, a jeho slovo shromáždilo vody na jedno místo, aby se ukázala souš. A stalo se tak, aby nebylo pochyb o tom, kdo vládne nejen nad souší, ale i nad vodami oceánů. Je to ten, jehož slovo má sílu tvořit a dávat jména všemu stvořenému. Bůh nazval suché místo zemí a shromáždění vod nazval mořem. Bůh viděl, že to je dobré.

Bůh tvoří, a jeho stvoření vždy odděluje - světlo od tmy, nebe od země, souš od nesmírných vod oceánu. Bůh vytváří hranice, a tvoří tak řád a uspořádanost jako protiklad zmatku a chaosu. Boží stvoření je dobré a je to vidět i ve třetím dni: na pevnině se objevuje rozmanitá zeleň.

Bůh v tomto dni zdůraznil svůj plán pro život na Zemi. Nespoutané moře a Země se svými horami a údolími s bohatstvím rostlin odkrývají tajemství stvoření. Viděl, že to je dobré.

Čtvrtý den připomíná, že Bůh je vládcem samotného času. Tento den nám představuje nebeská tělesa, která budou sloužit jako vesmírné hodiny rozdělující čas na dny a roky. Kdo může pohnout Sluncem, Měsícem nebo hvězdami? Kdo může zrychlit nebo zpomalit jejich pohyb? Pouze vůle jejich Stvořitele. V běhu času a pravidelném střídání ročních období se odráží jeho plán a dohled. V pohybu nebeských těles, který nám dodnes zůstává záhadou, nacházíme skrytý důkaz Božího stvořitelského

díla a nesmírné síly, která od stvoření hvězdného světa až dodnes každým okamžikem roztáčí hvězdy a planety a řídí je po přesných drahách, které může lidská moudrost propočítat.

Bůh viděl, že to je dobré.

Pátý den stvoření oslavuje život v jeho nejrůznějších podobách. Je připomínkou, že každý tvor, ať už plave pod hladinou nebo létá vysoko na nebi, má své místo v Božím plánu. Bůh obrací svou pozornost k obrovské, hluboké modři oceánů a nekonečným výšinám oblohy.

Bůh stvořil ryby a ptáky. Viděl, že to je dobré.

Tak rozdílní tvorové žijící ve zcela odlišných živlech, každý se svým jedinečným způsobem bytí, jsou důkazem, že Boží stvoření je nevyčerpatelným zdrojem krásy, rozmanitosti a života.

Stvoření ryb a ptáků symbolizuje Boží dar života a rozmanitost života ve vodě i ve vzduchu. Tento den také zdůrazňuje péči o Boží stvoření.

Boží slovo vyslovené šestého dne přineslo vrchol jeho díla: stvoření zvířat a člověka. Bůh promluvil a země se začala plnit netušenou rozmanitostí zvířat. Divoká zvěř, lesní stvoření, mohutná zvířata stepí i hustých pralesů, každé zvíře, od nejmenšího hmyzu až po majestátního slona, bylo stvořeno s láskou a pečlivostí.

Za zvířaty přichází ještě někdo mnohem dokonalejší - člověk. Bůh tento den ukazuje i sebe: stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho, aby byl obrazem Božím, jako muže a ženu je stvořil. Chcete vidět neviditelného Boha? Jen se podívejte na sebe a na druhé lidi. Člověk je obrazem Boha.

Člověk dostává jako dar vládu nad Božím stvořením, ale i velkou odpovědnost. Má pečovat o zemi a chránit ji jako správce Božích darů.

Tento den je zasvěcen stvoření živočichů a člověka. Bůh dal člověku vládu nad stvořením a tím také zvýšil jeho odpovědnost za péči o ně.

Když Bůh tvořil svět a ohlížel se za svým stvořením, bylo to dobré. Při stvoření člověka však řekl „velmi dobré“. Člověk je vrcholem Božího díla, stvořený podle jeho obrazu, schopný rozumět, milovat a rozhodovat se.

Bůh všechno stvořil, aby to bylo; stvořené věci na světě přinášejí prospěch, jed zhouby v nich není; ani smrt na zemi nevládne.

Sedmý den přináší odpočinek.

Tento den je dnem klidu, který nám stále připomíná, že mír a pokoj jsou důležitou součástí lidského života, kdy lidé mohou děkovat Bohu za stvoření. Važme si možnosti odpočinku, neboť jen čert, jak praví rčení, nikdy nespí.

Genesis 1. kapitola

¹Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi. ²Země byla pustá a prázdná a nad propastnou tůňí byla tma. Ale nad vodami vznášel se duch Boží. ³I řekl Bůh: „Buď světlo!“ A bylo světlo. ⁴Viděl, že světlo je dobré, a

oddělil světlo od tmy. ⁵Světlo nazval Bůh dnem a tmu nazval nocí. Byl večer a bylo jitro, den první. ⁶I řekl Bůh: „Bud' klenba uprostřed vod a odděluj vody od vod!“ ⁷Učinil klenbu a oddělil vody pod klenbou od vod nad klenbou. A stalo se tak. ⁸Klenbu nazval Bůh nebem. Byl večer a bylo jitro, den druhý. ⁹I řekl Bůh: „Nahromadte se vody pod nebem na jedno místo a ukaž se souš!“ A stalo se tak. ¹⁰Souš nazval Bůh zemí a nahromaděné vody nazval moři. Viděl, že to je dobré. ¹¹Bůh také řekl: „Zazelenej se země zelení: bylinami, které se rozmnožují semeny, a ovocným stromovým rozmanitého druhu, které na zemi ponese plody se semeny!“ A stalo se tak. ¹²Země vydala zeleň: rozmanité druhy bylin, které se rozmnožují semeny, a rozmanité druhy stromoví, které nese plody se semeny. Bůh viděl, že to je dobré. ¹³Byl večer a bylo jitro, den třetí. ¹⁴I řekl Bůh: „Budte světla na nebeské klenbě, aby oddělovala den od noci! Budou na znamení časů, dnů a let.“ ¹⁵Ta světla ať jsou na nebeské klenbě, aby svítala nad zemí.“ A stalo se tak. ¹⁶Učinil tedy Bůh dvě veliká světla: větší světlo, aby vládlo ve dne, a menší světlo, aby vládlo v noci; učinil i hvězdy. ¹⁷Bůh je umístil na nebeskou klenbu, aby svítala nad zemí, ¹⁸aby vládla ve dne a v noci a oddělovala světlo od tmy. Viděl, že to je dobré. ¹⁹Byl večer a bylo jitro, den čtvrtý. ²⁰I řekl Bůh: „Hemžete se vody živočišnou havětí a létavci létejte nad zemí pod nebeskou klenbou!“ ²¹I stvořil Bůh veliké netvory a rozmanité druhy všelijakých hbitých živočichů, jimiž se zahemžily vody, stvořil i rozmanité druhy všelijakých okřídlených létavců. Viděl, že to je dobré. ²²A Bůh jim požehnal: „Plodte a množte se a naplňte vody v mořích. Létavci nechť se rozmnoží na zemi.“ ²³Byl večer a bylo jitro, den pátý. ²⁴I řekl Bůh: „Vydej země rozmanité druhy živočichů, dobytek, plazy a rozmanité druhy zemské zvěře!“ A stalo se tak. ²⁵Bůh učinil rozmanité druhy zemské zvěře i rozmanité druhy dobytka a rozmanité druhy všelijakých zeměplazů. Viděl, že to je dobré. ²⁶I řekl Bůh: „Učiňme člověka, aby byl naším obrazem podle naší podoby. Ať lidé panují nad mořskými rybami a nad nebeským ptactvem, nad zvířaty a nad celou zemí i nad každým plazem plazícím se po zemi.“ ²⁷Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho, aby byl obrazem Božím, jako muže a ženu je stvořil. ²⁸A Bůh jim požehnal a řekl jim: „Plodte a množte se a naplňte zemi. Podmaňte ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nade vším živým, co se na zemi hýbe.“ ²⁹Bůh také řekl: „Hle, dal jsem vám na celé zemi každou bylinu nesoucí semena i každý strom, na němž rostou plody se semeny. To budete mít za pokrm. ³⁰Veškeré zemské zvěři i všemu nebeskému ptactvu a všemu, co se plazí po zemi, v čem je živá duše, dal jsem za pokrm veškerou zelenou bylinu.“ A stalo se tak. ³¹Bůh viděl, že všechno, co učinil, je velmi dobré. Byl večer a bylo jitro, den šestý.

Genesis 2. kapitola

¹Tak byla dokončena nebesa i země se všemi svými zástupy. ²Sedmého dne dokončil Bůh své dílo, které konal; sedmého dne přestal konat veškeré své dílo. ³A Bůh požehnal a posvětil sedmý den, neboť v něm přestal konat veškeré své stvořitelské dílo.

Stvoření prvních lidí

Hospodin Bůh vzal prach země, tu nejprostší a nejskromnější látku, a stvořil člověka. Vdechl mu do chřípí dech života a člověk se stal živou bytostí. Bůh má svůj styl a často dává vedle sebe, nebo dokonce propojuje ty nejobyčejnější a nejskvostnější věci. Obyčejný prach získal otisk Boží podstaty a stal se živým tvorem, který nese obraz Všemohoucího.

Hospodin Bůh vysadil nádhernou zahradu v Edenu na východě a přivedl tam člověka, kterého stvořil. V ráji nechal vyrůst ze země veškeré stromoví, které bylo žádoucí na pohled a mělo lahodné plody k užívání. Uprostřed zahrady stál strom života a vedle něj strom poznání dobrého a zlého.

Z Edenu vycházela řeka, aby napájela zahradu, a odtud se rozdělovala do čtyř hlavních toků. První z nich se jmenovala Píšon a obtékala celou zemi Chavílu, kde se nacházelo zlato. Toto zlato bylo výjimečně skvělé, a kromě něj tam byla i vonná pryskyřice a kámen karneol. Druhá řeka se jmenovala Gíchón a obtékala celou zemi Kúš. Třetí řeka byla Chidekel, která teče východně od Asýrie, a čtvrtá

řeka je Eufrat.

Hospodin Bůh umístil člověka do zahrady v Edenu, aby ji obdělával a střežil. Každý strom nesl zvláštní ovoce a z každého stromu zahrady mohl člověk brát vzácné plody, jen z jediného stromu člověk jíst nesměl: ovoce ze stromu poznání dobrého a zlého. Rozhodovat o tom, co je dobré a zlé, může pouze Hospodin, který dal věcem řád.

„Jakmile se budeš stavět na místo Boha a budeš chtít sám rozhodovat o tom, co je správné a špatné, co je dobré a zlé, a budeš tak přetvářet Boží řád, v den kdy bys pojedl toto ovoce ze stromu rozlišování dobrého a zlého, propadneš smrti.“

Pak řekl Hospodin Bůh: „Není dobré, aby člověk byl sám. Učiním mu pomoc jemu rovnou.“ A tak Hospodin Bůh vytvořil ze země veškerou polní zvěř a všechno nebeské ptactvo a přivedl je k člověku, aby viděl, jak je nazve. Zatímco při stvoření světa, jen Bůh mohl označit světlo jako den a pojmenovat tmou nocí, protože má nad ní vládu, teď každý živý tvor dostal své jméno podle toho, jak jej člověk nazval. Člověk dává jména všem zvířatům, nebeskému ptactvu i veškeré polní zvěři, kterou k němu přivádí Hospodin. Člověk má nad nimi moc, ale je zároveň zodpovědný Bohu. Člověk nesmí být kořistník a chovat se bezohledně, ale má střežit přírodu, všechny živé tvory a celou Zemi.

Ale ve zvířatech se pro člověka nenašla pomoc jemu rovná.

I uvedl Hospodin Bůh na člověka hluboký spánek, a když usnul, vzal jedno z jeho žeber a uzavřel to místo masem. Z toho žebra Hospodin Bůh utvořil ženu a přivedl ji k člověku. A člověk zvolal: „Toto je kost z mých kostí a tělo z mého těla! Ať se nazývá muženou, vždyť z muže byla vzata.“ V hebrejštině se slova „muž“ a „žena“ pojí v harmonii jako „iš“ a „išša“, čímž je zdůrazněna jejich vzájemná jednota, propojení i doplnění. Tato slova vyjadřují, že muž a žena jsou dvě části jednoho celku, symbolem jednoty a rovnosti mezi mužem a ženou. Oba byli stvořeni Bohem a jsou si navzájem pomocníky sobě rovnými.

V den, kdy Bůh stvořil člověka, učinil jej k podobě Boží. Jako muže a ženu je stvořil, požehnal jim a v den, kdy je stvořil, dal jim jméno Adam, což znamená Člověk. Tím dal Člověku lidskou důstojnost, která vychází z důstojnosti samotného Boha.

A proto opustí muž svého otce i matku, přilne ke své ženě a stanou se jedním tělem.

Oba dva byli nazí, muž i jeho žena, ale nestyděli se.

Tento příběh je klíčovým bodem, protože popisuje stvoření světa Bohem a prvního člověka a ženy. Toto je počátek Bible a základ pro porozumění lidského hříchu a Božího plánu pro spásu.

První hřích

Noe a potopa

Noe a potopa: Příběh Noeho a jeho archy ilustruje Boží soud nad zkažením světa a zachování jeho vyvoleného lidu. Tento příběh podtrhuje Boží spravedlnost a milosrdenství.

Abrahám a jeho smlouva s Bohem: Abrahám je klíčovou postavou Starého zákona a jeho smlouva s Bohem předznamenává vyvolení národa Izrael a Boží plán spásy pro celé lidstvo.

Mojžíš a vyjití Izraelitů z Egypta: Příběh Mojžíše a vyjití Izraelitů z Egypta je zásadním příběhem osvobození Božího lidu z otroctví. To je důležité pro porozumění Božího vedení a spásy.

Desatero přikázání: Desatero přikázání jsou základními etickými principy, které ovlivňují křesťanskou morálku a etiku. Tyto přikázání jsou stále důležité pro víru a praxi křesťanů.

David a Goliáš: Příběh Davida a Goliáše ukazuje sílu víry a Božího zásahu při porážce obřího nepřítele. David se stává králem a zakladatelem Davidovy dynastie.

Proroci jako Eliáš a Jeremjáš: Proroci hrají klíčovou roli ve Starém zákoně, protože přinášejí Boží poselství a výzvy k nápravě. Jejich příběhy ukazují, jak Bůh komunikoval s Izraelem skrze proroky.

Příběhy o Jozefovi a jeho bratrech: Příběhy o Jozefovi a jeho bratrech, zejména jeho prodej do Egypta a pozdější vysvobození, představují Boží plán a jeho využívání lidských událostí pro svůj účel.

Příběh Jónáše a velryby: Příběh Jónáše a jeho setkání s velrybou ukazuje Boží soucit a nápravu, i když prorok odmítl plnit Boží vůli.

Knihy Žalmů a Přísloví: Knihy Žalmů a Přísloví obsahují modlitby, moudré rady a etické zásady, které jsou důležité pro křesťanský život a duchovní růst.

Daniel a jáma lvová: Příběh Daniela a jeho setkání s lvem v jámě ukazuje víru a ochranu Božího lidu v obtížných situacích.

Jozue a dobytí Kanaánu: Příběh Jozueho a dobytí země Kanaán je důležitým okamžikem v historii Izraele, když Bůh splnil svůj slib a přivedl lid do zaslíbené země.

1. „Vážení dobrodruzi biblických časů, přicházíme s dalším vzrušujícím příběhem...“
2. „Drazí přátelé víry, dnes se ponoříme do slov Božích...“
3. „Drahocení posluchači, pozveme vás do biblických dějin...“
4. „Ó, milovaní hledači moudrosti, máme pro vás další inspirující biblický příběh...“
5. „Vítejte, kteří toužíte po pravdě, dnes prozkoumáme biblický svět...“
6. „Vážení přátelé víry, jsme tu, abychom sdíleli další poklad z Božího slova...“
7. „Vítejte, kteří se nebojíte objevovat tajemství víry, nyní společně vykročíme do světa biblických příběhů...“
8. „Milí badatelé biblického poselství, pojďme se společně ponořit do slov Božích...“
9. „Vážení přátelé pravdy, dnes pro vás máme další dobrodružství v biblickém světě...“
10. „Drazí hledači duchovního poznání, připravte se na další úžasný biblický příběh...“

„Všichni, kdo toužíte po moudrosti, přicházíme s dalším vzrušujícím biblickým příběhem...“

„Vítejte, stateční průzkumníci biblických perel! Pojďme objevovat tajemství Božích slov...“

„Ó, milí a oddaní posluchači, dnes společně prozkoumáme biblický příběh...“

„Drahé duše, nyní vás zveme ke sdílení dalšího dobrodružství v biblickém světě...“

„Vážení posluchači, dovolte nám společně ponořit se do slov Božích...“

„Ó, mí trpěliví a hladoví po moudrosti posluchači, teď je čas pro biblický příběh...“

„Drahí přátelé, zveme vás do starověkého světa, kde se odehrávají biblické příběhy...“

„Má milovaná posluchačská rodino, pojďme společně objevovat biblické poučení...“

„Ó, ti, kteří hledají světlo v biblických textech, dnes máme pro vás další inspirující příběh...“

„Vážení posluchači, předkládáme vám dnes biblický příběh plný moudrosti a duchovního pochopení...“

„Moji vzácní posluchači, zastavte se s námi a dejme se do hlubšího zkoumání biblického příběhu...“

From:

<https://cesty.in/> - **Cestovatelské stránky**

Permanent link:

https://cesty.in/biblicke_pribehy?rev=1719908208

Last update: **2024/07/02 10:16**

